

LBRIS

We know
books

editura pim

Editură acreditată CNCSIS – 66/2010

Șoseaua Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 109, Iași – 700497

Tel.: 0730.086.676, 0732.430.407

Fax: 0332.440.715

email: editura@pimcopy.ro

www.pimcopy.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

RANDJA, LIZ

La răscrucea regăsirii: poezii steline / Liz Randja.

- Iași: PIM, 2022

ISBN 978-606-13-7102-0

821.135.1

Tehnoredactare – Liz Randja, Mihai Cătrună

Coperta – grafician Mihai Cătrună- imagine sursa internet

Ilustrații – grafician Mihai Cătrună

©. Toate drepturile rezervate.

Liz Randja

La răscrucea regăsirii

Poezii steline

editura pim

Iași, 2022

Purtați de zare

Bolta-i prinsă-n pulberea de stele,
Împrăștiind arome prin visul aprins,
Prin umbra ce cunună abisul ascuns,
Ce tremură, fior viu, printre nacele.

Spre țărnul dintre lumi pornim agale,
Purtați de zare în apusul luminat,
O dulce boare trezește gândul ornat
De flori și raze ce-alunecă pe cale.

Când îngerii ne cheamă printre gene,
Cu perle și rubine-n descânt dulceag,
Ne-oprim din zbor într-un sublim șirag
Spre unda ce cade în ecouri fine.

Luna-i romanță și plină de uimire
Destramă timpul prin eternul dezlegat,
Noi, scuturăm aripa-n fire de agat,
Privind focul din larg cu multă iubire.

CUPRINS

În zorii stropiți de soare /11
Te simt trecând /12
Emoții șoptite /13
Eterna feerie /15
Vis înflorit /16
Eu te-aș iubi /17
Pe tâmpla arsă /18
Printre străbuni /19
Pe-acel țărâm /21
În serile de vară /22
Iubire /23
Dulce melodie /24
Visul rebel /26
Către zenit /27
De-ar fi... /28
Pe cerul limpezit /29
Clipa /30
Lacrima din stele /31
Prin liniștea divină /33
Gândul /34
Suflul toamnei /35
Armonie /36
În taină /37
Rămas bun /39
Alunecând /40
Secretul florii soarelui /41
Parfum de octombrie /42
Pe altarul tăcut /43

Prin zorii cernuți /45
 În unda clară /46
 Liniștea nopții /47
 La porțile Universului /48
 În jurul nostru /49
 Armonii cochete /51
 Vise efemere /52
 Tăcerea-i adâncă /53
 Hai vino... /54
 Nu-mi amintesc /55
 Reverie /57
 Iubire eternă /58
 Pe geana zorilor /59
 La răscrucea regăsirii /60
 Cioburi de iubire /61
 În preajma ta /63
 Tremur de opal /64
 Impalpabila taină /65
 Prin zorii cu miros de vânt /66
 Când te zăresc... /67
 Ești parte din mine /68
 Pe-o margine de zare /69
 La umbra visului /71
 Simfonia iubirii /72
 În nopțile senine... /73
 Lângă tine /74
 Ninge peste suflet /75
 Bine-ai venit! /76
 În perle de rouă /77
 Te regăsesc... /79
 În inima ninsă /80
 În leagănul neantului /81
 Pe-aripa unui nor /82

Sclipiri opaline /83
 Șoptind /84
 Acum și aici /85
 Pe chipul tău /87
 Pe strune de foc /88
 Tu-mi ești /89
 Freamătul lunii /90
 Mi-e sufletul soare /91
 Pășind în doi /93
 Deasupra zării /94
 Surâs de floare /95
 Taina de foc /96
 Moment boem /97
 Ca un miraj /99
 Punte între ceruri /100
 Ca o amprentă /101
 La temelia sufletului /102
 În umbra serii /103
 În zbor spre cer /105
 În cupa nopții /106
 În dimineți târzii /107
 Pe ramul înflorit /108
 Ți-aș pune-n suflet /109
 Taina sinelui /110
 Iubind /111
 Te simt /113
 Îți sunt poveste peste trup /114
 Legământ neștiut /115
 Când trupul mi-e murmur /116
 La capăt de drum /117
 Când dorul ne inundă /119
 Purtați de zare /120

În zorii stropiți de soare

Orizontul se-nclină, cuprins de tăcere,
Când seara revine pe cerul dantelat,
Dincolo de tâmpla abisului mirat,
Plutind peste creste ca o adiere.

Și-ușor, sub pleoapele întredeschise,
Ești dulce mângâiere, acel vis mătășos,
Atins cu aripi de stele atât de duios,
Venit din acele timpuri de noi alese.

Cu gesturi mici, în zgomot de cuvinte,
Cuprind clipa, te-aduc din dorul tăinuit,
Te împresor cu șoapte pe brațu-mi arcuit
Și ne unim din nou cu gândul de pe frunte.

Pe bolta ce încă suspină în visare,
Cu flori de lumină apuse-n amurg,
Depart de viețile care se scurg,
Ne contopim în zorii stropiți de soare.

Te simt trecând

Te simt trecând prin gândurile mele,
Încet, în taină rănile mi le-ai pansat,
Când norii pe cerul senin s-au plisat,
Trezind zorii cu-n zâmbet de zorele.

Prin vidul neumblat, neglijat de umbre,
Sufletul se spală cu roua din lumini,
Se-ascunde-n liniște printre ruini,
Atât de aproape de clipele sumbre.

Te simt trecând prin gândurile mele,
În murmur de violă grațios am valsat,
Dorințele din ochi s-au revărsat,
În voal de undă și-n pulbere de stele.

Și-mi amintesc de toamna care arde,
De seva tăcută ce curge printre vieți,
De ploile ce-adună de pe umeri tristeți,
Cu simplul sărut al adierilor surde.

Te simt trecând prin gândurile mele,
Fior nedeslușit, legământ mult visat,
Dorință blândă a destinului trasat,
Când iubirea umple inimile fidele.

Emoții șoptite

Cu taina în suflet și visul în inimi,
Privim azurul senin, albit de zori,
Țesând pe geana ancorată-n pori,
Abisul lăuntric tatuat de patimi.

Din alte vieți, cu doruri adunate,
Cu un sărut pe-obraji te-nfloresc
Și printre amintiri și îngeri gonesc,
Spre primăveri cu tamplele pudrate.

Și clipa ne aduce plăceri șoptite,
Revărsând aroma iubirii în torent,
Peste fiorul răscolit de glasul lent,
Când soarele apune-n palmele unite.

Cu-n strop de lumină se-aprinde o stea,
Despletită-n florile ce adânc zâmbesc,
Eliberând în aurorile ce se ivesc,
Iubirea eternă când roua ne veghea.

Eterna feerie

Târziu, când zarea coboară senină
 Și razele se pierd din nou din loc în loc,
 Însuflețit, murmurul apusului de foc
 Învăluie seara în grație divină.

Gându-mi tăcut, purtat de miresme,
 Pătrunde-n ochii tăi, templu ceresc,
 În visul ascuns, destinul ți-l citesc,
 Simțind în jurul nostru frânturi de basme.

Uimit, cerul se-apeacă ca o cumună,
 Sfintește sufletul, iubirea ca miracol,
 Cu pulberi milenare din oracol,
 Sub voalul argintat al razelor de lună.

Iar peste timp, pierduți în bucurie,
 Sub sălciile plecate așteptăm râzând,
 Unda atât de clară a fiorului blând,
 Ce-n liniște străbate eterna feerie.

Vis înflorit

În inima sidefată de lumină,
Un vis înfloreste, se adună liniștit
Și printre falduri, c-un murmur șoptit,
Ne-mbrățișează-n aroma sa fină.

Inima tresare, ne-aduce-n primăvară,
Prin frumuseți efemere rătăcind,
Ca un vârtej printre dorințe doinind,
Cu gânduri răsfrânte pe-arcuș de vioară.

Zefirul alintă zarea lucitoare,
Plutind lin peste orizontul întinerit,
Acolo, sub soare, câte un nor rătăcit,
Alunecă vrăjit printre adieri ușoare.

Acum, fericiți și singuri, cu bucurie,
Ne legănăm ușor pe-o margine de cer,
Stropii de rouă limpezesc sufletul lejer,
Ce-așteaptă să se-nalțe-n sfera aurie.

Eu te-aș iubi

Eu te-aș iubi o viață și încă o noapte,
Când în balanța vremii, spirală de cristal,
Te-nclin spre cupa îmbibată cu santal,
Ce-ntinerește vraja stinsă în șoapte.

Cu sufletul eu te-aș iubi o veșnicie,
Când ruga din adânc la ceruri o înalț,
Spre infinit, cu mii de stele mă răsfaț
Și printre zboruri mă strecur cu dibăcie.

Eu te-aș iubi acum, cu dor și soare,
Purtându-te în pieptul meu ca pe-un elixir,
În lumi prelinse-n perle de safir,
Prin zorii rătăciți cu gust de floare.

Și peste ani eu te-aș iubi în amintire,
Căci drumul dintre primăveri e strâmt,
Ades l-am străbătut fără să-l simt,
Hoinărind ca frunza în destăinuire.

Eu te-aș iubi aici, uitând de mine,
Ca o scânteie peste veacuri trec în zbor,
Cu fruntea-ncununată de visul călător,
Te-aduc ca pe-o comoară între ruine.